

भावनमनुमानं तेनोपहृतास्तवः अयं स यगज्ञान-
मविद्यायाः पतिपत्नः, भेददर्शनमस्मिन्नाया साध्यस्य
रागद्वेषयोः, अनुभवस्य निवृत्तिरभिनिवेशश्चेति । विच्छि-
न्तिमाह तथेति । क्लेशानामन्यत्रमेव समुदाचरता-
ऽभिभवाद्वाऽयन्विषयस्येया वा विच्छिद्यविच्छिद्य तेन ते-
नात्मना समुदाचरन्ति आविर्भवन्ति वोजोकरणाद्युपयोगे-
न वाभिभावकदोर्विलोकेति । वीपयया च विच्छिद्यसमुदा-
चारयोः प्रोक्तः पुन्यं दर्शयता यथाज्ञात् प्रमुखात् भेद उ-
क्तः । रागेण वा समुदाचरता विज्ञातोयः क्रोधोऽभिभूयते
सजातीयेन वा विषयान्तरवर्तिना रागेणैव विषयान्तर-
वर्त्ती रागोऽभिभूयत इत्याह रागेति । भविष्यदलेख्यो
मतिः यथायोगवेदितव्येत्याह । सङ्गीति भविष्यदु-
त्तिष्ठेयमात्रपरामर्शं सर्वनाम । न चैवरागपरामर्शं तस्य
विच्छिद्यत्वादेवेति । उदारमाह विषय इति । ननु
उदार एव पुरुषान् किञ्चातीति भवतु क्लेशो व्यन्ये त्वं क
अनः कयं क्लेशः ? इत्यत आह । सर्व एवेतेति क्ले-
शविषयत्वं क्लेशपदवाच्यत्वं नातिक्रामन्ति उदारतामाप-
यमानाः अतएव तेऽपि हेयाइति भावः । क्लेशत्वेनैकतां
सम्बन्धमानोदयति क्लेशोऽस्ति ? इति । क्लेशत्वेन समानत्वेऽपि
यद्योक्तावस्थाभेदाद्विशेष इति परिहरति उच्यते सद्यमिति
स्यादेतदविद्यतो भवन्तु क्लेशाः, तथाप्यविद्यानिवृत्तौ क-
ल्माद्यवर्त्तने ? न खलु पटः कुविन्दनिवृत्तौ नियतं ते इ-
त्यत आह सर्व एवेति भेदादयं भेदास्तद्विनिर्भागवर्त्तिन
इति यावत् कक्षात् ? इति प्रश्नः । उत्तरं सर्वं प्रवृत्ति तदेव
स्फुटयति यदिति आकार्यते सनारोयते शेषं सुगमम्
“प्रमुखास्तत्त्वलीनानां तन्वयस्यास्य योगिनाम् । विच्छि-
न्नोदाररूपाश्च क्लेशविषयसङ्क्रान्तिमिति संयुक्तः” वियं ।
“क्लेशपङ्कान्मिह लब्धसवीजयोगाः” “क्लेशकर्मफल
भोगवर्जितम्” भावः । “दाशरथ्योः क्षणकुशः” रघुः
“क्लेशः फलेन हि पुनर्नवतां निधते” कुमां
“यन्मातापितरौ क्लेशं सहेते सम्भवे नृणाम्” मनुः ।
“तस्याजननिरेवास्तु जननीक्लेशकारिणः” भावः २ कोपे
इत्यवसाये मेदिं । तयोरपि तद्वैतत्वात्तथात्वम् ।
“अथे क्लेशतमसोः” पा० हनेऽऽ । क्लेशपङ्कः पुत्र
क्लेशकृत् त्विं क्लेश-वृत् । क्लेशशोभे “एवला सिद्धे वृज्-
विधानं ताच्छील्यप्रादिषु वासरूपन्यायेन तज्जादयो न
सिं कौ० । तेन क्लेशितेत्यादि अस्मात् । कर्त्तरि णि-
निस्तु भवञ्च । “निःश्वसिनाधरकिसलङ्कशिना विक्षिप-

नीम्” भावः ताच्छील्य इत्युक्ते कर्त्तरि तच् भवत्येव
तेन विद्वांस्तथेव यः शक्तः किञ्चिन्मानो न कुपति ।

अनारयित्वा क्लेशारं परलोके च नन्दति भा० व० ३६ अ०

क्लेशैर्तिक्रान्तिं न क्लेशकृतेन निवृत्तमठञ् । मयो यद्वचन्दिक्ता ।

क्लेशमन् न० क्लेशगती मनिन् । हृदयस्योपभागे दक्षिण

कुक्ष्ये मांसपिण्डाकारे पदार्थे “तस्याधोवासतः शीघ्रा

फुफ्फुसश्च दक्षिणतो यत्तु क्लेशं” सुश्रुतः । “वपावसाय-

हननं नाभिः क्लाम यत्तु शीघ्रा” वा० । अवहनन फु-

फुसः शीघ्रा आयुर्वेदप्रसङ्गः तौ च मांसपिण्डाकारौ

सव्यकक्षिगतौ । यत्तु कातकं, क्लाम मांसपिण्डस्तौ च

दक्षिणकक्षिगतौ” मितान् । “दृक्कयोः शीघ्रं यत्तु हृदय

क्लोम्नि वा तथा । श्वासो यत्तु तद्वत्पा च पिपासा

क्लोमजोऽधिका । नाभीरुहृदय क्लोमनिषङ्गास्त्वदादयः”

कण्ठहृदयेतत्क्लोमनाडीषु मण्डलाः” शुक्लक्लोमगलाननः”

इति च सुश्रुतः । सर्वे नान्ता अदन्ताः स्युरित्युक्ते

क्लोममयत्वं भरतः । क्लोम च पिपासास्थानमिति वैद्यकम् ।

अतएव सुश्रुते पिपासा क्लोमजोऽधिका इत्युक्तम् “निष्कु-

तीत्य क्लोम” दशकुमां “वल्मीकान् क्लोमभिः” यजु०

२५, ८, अस्य पुंस्त्वमपि । “यत्तु क्लोमानं वरुणोभिषज्यन्”

यजु० १६, ८५

लेश पु० क्रोश+रस्यलः । भवे । “सिन्धूरिव प्रवण आशुया

यतो यदि क्लोशमनुज्वनि” ऋ० ६, ४६, १४, क्लेशेति भ-

यनाम” भा०

क्ल अ० किम्+अ किमः कृः । कश्चिन्नित्यर्थे “को ह्युमास्ते

क्ल वा यामे सन्ति केन प्ररोपिताः” सा० द० “स्यायं स्यायं

कश्चिदालं क्रान्त्वा च क्रन्त्वास्थितं कश्चित्” भट्टिः

कश्चिदौ स्वार्थान्वितयोर्महदनरं सूचयतः । “कश्चिदर्थ-

प्रमयो वंशः कश्चात्यविण्या मतिः” रघुः । सूच्यवंशकवि

प्रज्ञयोर्विषयविषयिभावोऽत्यन्तसम्भवीति गम्यते । एवमन्य

त्वापि यथायथमूढम् । ततो भवार्थे त्यप् त्यक् या लब्ध

कश्चिन् भवे अर्थे त्वि० । ततः स्वार्थे कटापि । कत्यिका ।

सुग्वशोधमते अस्मात् चिञ्जनौ कश्चित् कचन । “कश्चित्

कश्चित् विवरणे गूढभावः प्रकाशयते” विवरणटीका ।

“कचन पतनयोग्यं देशमन्विष्टताधः” नैष० । अमरमते

हे पदे इति भेदः तयोः समासे कादाचितकपदसिद्धिः

क्लङ्ग पु० क्ल+अगि उन् । कङ्गौ(काङ्गौ) धान्यभेदे हेमच०

क्लण ऋष्यक्लण्डे भा० पर० अकं सेट् । कणति कक्षाणीन्-

अकणीत् चकाण । ऋष्यः कणः कणः । कणिकम् ।